

கிராமப் பஞ்சாயத்து பத்திரிகை

Vol. 5.

பிப்ரவரி & மார்ச்சு, 1943

நெ. 11 & 12

எழிதோரியல் கமிட்டி.

ஸ்ரீமான்

பி. எஸ். குமாரசுவாமி ராஜு, எம்.எல்.எ.

எஸ். சத்தியநாராயண

எழிடர்.

ஸ்ரீமான்

வி. விய்யன்னா, பி.எ., பி.எல்.

சென்னை மாகாண பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் யூனியன்

டெலிபோன் நெ. 86166.

பொருள் அடக்கம்.

1. தலையங்கம்.—

நம் புது வருஷம் ... 343

பஞ்சாயத்து மசோதாவைக் குறித்து கவர்மெண்டு
அறிக்கை 344

2. கிராமப் பஞ்சாயத்து மசோதா ... 351

3. கிராமப் பஞ்சாயத்து மசோதா—

T. A. ராமலிங்கம் செட்டியார், பி.ஏ., பி.எல்., எம்.எல்.சி. 354

வி. வியன்னா அவர்கள், மாகாண பஞ்சாயத்து போர்டு
சங்கத்தின் பொது காரியதரிசி ... 355

கிராம பஞ்சாயத்து போர்டின்
கடமை,

கிராமத்தின் சௌகரியத்துக்காக கிராம
ஜனங்களின் சரீர ஆரோக்கியம் அவசியம்.
ஆகையால் சகல வியாதி நிவாரணி
பாயிருக்கும்

அம்ருதாஞ்சனத்தை

கிராமத்திலேயே இருக்கும்படியாய் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

The Village Panchayat Journal

VOL. VI

FEBRUARY & MARCH, 1943. [No. 11 & 12.]

The Editorial Committee do not hold themselves responsible for views expressed by contributors. Contributors are requested to write legibly and on one side of the paper. Manuscripts will not be returned unless stamps are sent to cover postage. Matter intended for the issue of any particular month should reach the Committee before the 15th of the previous month.

Our New Year.

With this issue we complete five years of existence. From April 1943 we begin the sixth. During these years we have done our best to serve our members and safeguard their interests. Except for the first year the rest of the period has been all war time. Day after day the position has tightened as regards prices. More especially paper has soared so high in value that, at times, it has almost been a despair to make a purchase. Yet by very careful management of our resources we have successfully run our course. The Inspector of local Boards and the department of Local Government have always been sympathetic to us. Some of the Panchayats have been steady in their support. We are thankful to them. But a large number of these institutions for whose benefit this journal continues to exist in spite of very adverse times have yet to come in and lend a helping hand. The burden of duty lies heavy on our constant members to induce their neighbours to join us in the common endeavour. As subscribers of one year drop out during the next, often by inadvertence to pay for the V. P.'s sent to them, and as new additions are not made in appreciable numbers a gradual decrease in numbers becomes inevitable. Difficult times are ahead. A new Act, not very helpful, is likely to come into operation very soon. It will be necessary for the Panchayats to know one other's experiences and pooling together their common wisdom, strive to better conditions by constant vigilance. We therefore, make an appeal, having now given five years service, to all the Panchayats to hasten and join us as members and through that as our subscribers and help to keep on going from good to better so that we may render more useful and efficient service in years to come. We thank all such as have given us their unstinted support during these five years and hope that they will continue their interest in us in larger and larger measure.

The Government *Communique* on the Panchayat Bill.

As our readers are aware a Bill was published in September 1941 to make better provision for the administration of village affairs by Panchayats. Objections or suggestions were called for. Later a committee was constituted by the Government to consider suggestions and objections received. The more radical sections of opinion like the congress kept out of the committee. Very moderate men were nominated to it. As the Government themselves observe the committee consisted mostly of presidents and ex-presidents of District Boards who knew their business. They were all men anxious to see that Panchayat administration was put on a proper footing irrespective of other considerations. The committee was presided over by no less an authority than an Adviser to the Government, Mr. T. G. Rutherford, now Governor of Bihar. He was himself Registrar General of Panchayats and through intense interest that he took in their functioning knows their requirements. He was also special member of the Legislature when Panchayats were brought under the Local Boards Act and had full knowledge of how they had thereby suffered. This august advisory Committee sat for days and days together and came to fairly unanimous conclusions as evidenced by the Government *Communique* now published evidently exercising very accommodating inclination. Only in a single instance that of joint committees, does the Government *Communique* say opinion was evenly divided and that too not on great fundamentals. It was a question as to whether joint Committees should be compulsorily constituted or should be left to the option of the Panchayats. Under these circumstances the world would have expected that the Government accept the recommendations of their own Committee. But the strangest thing of all has happened. The Government, from which Mr. T. G. Rutherford has left for a higher post, has rejected practically all the important recommendations of the committee. The recommendations (1) that collectors shall not preside over the destinies of Panchayats in the district (2) that panchayats should be compulsorily constituted for every village in five years time (3) that Adult Franchise and secret ballot should be adopted (4) that elementary Education should be transferred to Panchayats from the District Boards (5) that every Panchayat should be helped to get a minimum annual income of Rs. 500 (6) that the Panchayat's share of the existing land cess should be increased from 6 ps. to 9 ps. ; and (7) that joint committees of Panchayats should be formed—have all been turned down. The recommendations that have been accepted in full are (1) that only Panchayats with a normal income of Rs. 5,000 should have whole-timed Executive officers and that in other cases the President should be the Executive head and (2) that the proposed additional land cess of 3 pies should be levied on an optional basis, that, profession tax

should be abolished, and that the levy of house tax and vehicle tax should be made compulsory but maxima should not be laid down in the Act. A recommendation that has been partially accepted relates to the imposition of village officers on the Panchayats. The Government have eliminated the karnam. They are unwilling to eliminate the village Headman. He is said to be necessary to avoid friction.

We publish in this issue mainly in English, communications from a number of prominent friends of Panchayats which give full answers to the points raised by the Government in rejecting the committee's proposals. We have so often written about the principal suggestions of the committee that we consider it unnecessary to repeat arguments already advanced. There is not much point in our arguing also; because the Government, in their *communique*, make it very clear that they will publish the Act as such when certain amendments to the Bill, not inconsistent with the position they have taken up in this *communique*, are examined and embodied. We shall content ourselves, therefore, by dealing with just a few points that are still open to be remedied at the last stage. The Government state that the suggestions of the Committee relating to the vesting in the Panchayats of the income from cattle pounds, Porombokes, fisheries, resumed service inams, subventions from the entertainments tax, and fines levied under the Town Nuisance Act are being further examined. Whatever other handicaps may be, the handicap of want of funds stands in the way of Panchayats functioning as corporate bodies. The Government having turned down other suggestions of the committee to augment the resources of the Panchayats and having regard to the fact that the optional levy of an additional three pies land cess will not readily come into operation for well-known reasons, it will be kindness if the Government can make over these minor sources of income suggested. We would suggest that before the Government make up their mind about the relationship between the District Collector and the proposed Registrar-General of Panchayats they should further examine whether the Commissioner of Labour is not cramped in his activities by his present position in relation to the Collector as also the question whether the analogy of the Scheduled Classes may be applied to the Panchayats. The Scheduled Classes work is of an ameliorative Social Character. Panchayat work is purely administrative. It is to be feared that if the Registrar-General should lay down general policy and undertake general supervision of the work of Panchayats with the District Panchayat Officer not being responsible to him, he will have no agency to hand to work out either his policy or to carry out his supervision. If he is a conscientious man constant friction between him and the Collector may be the

rule and as the Collector is the man on the spot the Registrar-General's position may become ridiculous. One point about the Joint Committees. Clause 32 of the Bill is certainly more simplified than the corresponding old section 30 of the Local Boards Act. Though the Government have kept enough in their own hands by the general rule-making powers they have reserved in regard to the constitution, powers, and procedure of a Joint Committee and the method of settling differences of opinion, the definition of purpose as "for any purpose for which they are jointly responsible" appears to preclude pooling of resources for such economising activities as appointing a common overseer etc., for works programmes which need not necessarily be the joint responsibility of Panchayats.

Though sub-clause (3) of clause 27 gives power to two or more Panchayats to appoint the same officer or servant to exercise or discharge any powers or duties of a similar nature for both or for all of them, it vests no power in the Panchayats to constitute a Joint Committee to supervise the work of such officer rendered severally to the Panchayats. Unless a proper amendment of purpose in clause 32 is made, legal difficulties may arise. Now that the District Board is out of the picture and Executive Officers are not universally appointed the agency of Joint Committees becomes essential and so we hope the Government will give the matter careful consideration. Our suggestion is really consequential on the position taken up by the Government. The amendment may well be 'for any common purpose' in the place of "any purpose for which they are jointly responsible."

The Village headman, if he must be an ex-officio member should not be eligible for the Presidentship; for having come through nomination, he should not be in a position to manipulate a few votes and get into power.

We do hope that Panchayats will form themselves into a better knit organisation by every one of them joining the Madras Provincial Union of Panchayat Boards and will face the new Act with the determination to give even such an unsatisfactory Act the best trial possible so that ere long a better Act may be claimed and achieved.

Village-Panchayats Bill.

Committee's suggestions and Government's final decisions.

The Madras Village Panchayats Bill, 1941 was published for public opinion in the *Fort St. George Gazette* dated 16th September 1941. Various suggestions and criticisms were received. A representative Committee consisting of Presidents and ex-Presidents of District Boards and other persons interested in rural development in general and the panchayat movement in particular was constituted to examine the provisions of the Bill in the light of the criticisms received. This Committee examined the Bill in detail and after full discussion recommended several main changes affecting the scheme of the Bill as published by Government. The Government have carefully examined the various recommendations of the Committee and have come to the conclusions indicated below.

Controlling Authorities.

2. The Government feel that the Committee's proposal that Collectors of districts should be entirely divorced from panchayat administration will not be in the best interests of the panchayats. They consider that as the chief administrative officer of the district, the Collector should be in as close touch as possible with panchayats: if it be found necessary, he can be relieved of a portion of his other work to enable him to devote sufficient attention to them. He should therefore be the chief district authority to supervise and help panchayats, with powers to delegate his functions to the District Panchayat Officer who will be his personal assistant for panchayat work.

3. The Government agree with the Committee that the status of the District Panchayat Officers should be raised to that of Deputy Collector. These officers will be selected carefully from experienced officers of that grade in the Revenue and other Departments.

4. The Government agree that the Board of Revenue need have nothing to do with the control of panchayats and that a post bearing the same name and corresponding to the former Registrar-General of Panchayats should be created. His functions will be mainly to lay down general policy and to be responsible for the general supervision of panchayats and distribution of Government grants if any. His relations with Collectors of districts in regard to panchayats would be similar to those of the Commissioner of Labour in connection with work for the Schedule classes and labour matters. He will not necessarily be an I.C.S. Officer nor even a Government servant when first appointed.

5. The Government hope to be able to accept the Committee's recommendation that the cost of supervision should be met from Provincial Funds and that no recovery should be made from panchayats. The financial implications are being examined by Government in connection with the ensuing budget.

Constitution of Panchayats.

6. The Government are unable to accept the Committee's recommendation that panchayats should be compulsorily constituted for all villages in the Province in the course of five years. They consider that the provisions contained in the Bill are sufficient. As regards nominations they consider that in special circumstances such as those referred to in the Bill nomination of members should be provided for. They agree that there should be no nomination to panchayats on first constitution. As regards village officers, Government agree that the Karnam should not be eligible for membership. In the case of village headmen, the Committee would only allow them to function as temporary presidents for short periods in the absence of President or Vice-President. After full consideration of the Committee's views, the Government have come to the conclusion that it is undesirable to dissociate the headman from panchayats and that to avoid possible friction it is better that he be a member of the panchayat *ex-officio*.

Elections.

7. The Committee has advocated adult franchise for all males and females of over 21 years of age and the extension of the system of ward division and voting by ballot to all panchayats. The Government consider that adult franchise is not so desirable as the Committee thinks and prefer to restrict franchise to residents of the village who are electors for the Madras Legislative Assembly in any constituency, territorial, or otherwise. The proposed division of the panchayat area into wards is accepted. It is considered unnecessary to introduce the complication of the secret ballot into Panchayat elections.

Functions.

8. The Committee generally agreed with the proposals in the Bill in regard to the functions to be entrusted to panchayats: it also recommended the transfer to panchayats from the district boards of elementary education at least up to the 5th standard with a contribution from district board funds equal to the past average expenditure; and the constitution of a Central District Committee to deal with such matters as leave, transfers and promotion of teachers. The Government have given due consideration to this proposal of the Committee supported as it is by the opinion of the Presidents and ex-Presidents of District Boards on the Committee but have concluded that the Committee's proposal is attended with such serious financial and other difficulties that they are unable to accept it.

Finance.

9. The Committee has made several suggestions for placing the finances of panchayats on a stable basis and has also recommended that, where the income of panchayats is below Rs. 500, the Government should

give a grant to make up the deficiency. The Government accept the following suggestions of the Committee :—

(1) That the proposed additional land cess of 3 pies should be levied on an optional basis, (2) that profession tax should be abolished, and (3) that the levy of house tax and vehicle tax should be made compulsory, but maxima should not be laid down in the Act.

The Government are unable to accept the other suggestions namely : (1) That a tax on advertisements should not be provided for ; (2) that the panchayats' share of the existing land cess should be increased from 6 pies to 9 pies ; and that grants should be given so that every panchayat might have a guaranteed income of Rs. 500 a year.

The second proposal would shatter the finances of the district boards and involve Government in making still larger subventions than they do already, while the last involves an unknown liability which Government do not feel they would be justified in casting on the general revenues of the Province. The other suggestion relating to the vesting in panchayats of the income from cattle pounds, porambokes, fisheries, resumed service inamas, subventions from entertainments tax and fines levied under the Town Nuisances Act are being further examined and suitable alterations will be made in the Bill if they are accepted.

Executive officers of Panchayats.

10. The Government accept the Committee's recommendation that only panchayats with a normal income of Rs. 5,000 and more should have whole time paid Executive Officers and that in the case of other panchayats, the President should be the executive authority.

Joint Committees.

11. The opinion of the Committee was evenly divided about the constitution of the Joint Committees, *i.e.*, whether such committees should be formed on a compulsory basis or whether they should be optional. The Committee suggested that if Government decided to constitute such Committees, higher elementary education, dispensaries, etc., should be transferred to their management and the expenditure involved in the performance of their functions should be met from contributions from panchayats and district boards. The Government consider that the existing provision in clause 32 of the Bill for the constitution of such committees is ample.

12. A number of detailed amendments in clauses recommended by the Committee have been accepted. Those depending on the fundamental alterations in the Bill which Government have found themselves unable to agree to are not accepted. A few others require further examination in the departments of the Secretariat concerned. It is hoped after the amendments suggested have been embodied soon to publish the Bill as an Act.

Village Panchayat Bill.

BY T. A. RAMALINGAM CHETTIAR, B.A., B.L., M.L.C.,
(*Cosmopolitan Club, Mount Road, Madras.*)

I was very much surprised to read the *Communique* issued by the Government relating to this important measure. I am very much surprised that the Government once seen to be sympathetic at one stage have thrust aside every liberal recommendation of the Committee they themselves appointed. Framed on the lines foreshadowed in the *communique* the Village Panchayats will be in a very much worse plight than they are at present. The duties now imposed on the District Boards are to be transferred to the Village Panchayats but without any resources to carry them out. Even the very conservative financial help which were made in that way with the sole purpose of being accepted by the Government have been rejected. The Committee made it clear that unless the Village Panchayats were entrusted with the essential services and they were financed to carry them out, there would be no use in the Bill. This essential recommendation did not find favour with the Government. The only purpose the Bill will serve will be to take away the Panchayats from the Local Boards and place them in the Collectors. One wonders whether this is a political move or really intended to advance self-Government in the country. The Registrar who is to be appointed will have no real powers as he has to carry out every thing through the Collectors and the affairs of the Village Panchayats will suffer just as the Labour work is now suffering even though there is a Commissioner for Labour who has to carry out the work through the Collectors. Unless the Government is prepared to reconsider their decisions and accept the recommendations of the Committee which were all framed in a spirit of compromise with a view to being accepted by the Government, the Act foreshadowed will be a very retrograde measure and will not mark any advance in **Local Self-Government**.

II

V. VIYYANNA, B.A., B.L.,

General Secretary,

Provincial Union of Panchayat Boards.

The long expected *communiqué* announcing the decision of the Government on the recommendations of the committee appointed to consider the Bill, has been issued. The decisions of the Government are bound to cause surprise to the Public which has been all along under the impression that the recommendations of a committee consisting of members of moderate views and presided over by a very popular Adviser Mr. Rutherford will be generally in main accepted by the Government and an Act, agreeable to the Panchayats will be enacted though it be by the Advisers Government. In as much as the Legislatures were not functioning the Government appointed a non-official Committee representing all shades of opinion largely conservative. That the Committee recommendations, as will appear from the Government *communiqué* are very modest admits of no doubt. And yet it is strange that the Government rejected the best part of them and accepted only those, that torn from the compositeness of the recommendations, appear to be retrograde and burdensome. While by enacting a separate Act for Panchayats removing them from the Local Boards the Panchayats have been saddled with very many functions and made primarily responsible for the whole of the village administration the necessary finance for carrying out the same has not been provided for. The attitude of the Government towards the agriculturist villager has been unfair and niggardly all along. The comforts and well being of the Agriculturist villager who contributes the best part of the Revenues of the Government are woefully neglected. The Committee's recommendations on this question of finance are very moderate and do not at all meet the requirements of the Panchayats and yet even those the Government see no reason to accept. The Government practically impose additional burden on the Agriculturist villager in the shape of compulsory house Tax and Vehicle tax and an additional land cess of 0-0-3, though it is said to be optional.

The question of formation of Joint Committees on which the committee is unanimous—opinion differing only on their being compulsorily constituted or not, is again practically relegated to the discretion and option of the District Collectors. It is well known that because Panchayats have no overseers of their own who prepare estimates, check and measure works and prepare Bills, Panchayats have not been able to execute any work useful to the villager. It is also well known that villages have no medical help, no maternity welfare centres exist. Sanitation is neglected and sanitary officers of Public Health Department rarely visit villages. It is the elementary duty of the State to provide for these essential staff to the villager especially so when the villager it is that pays the major portion of the Government Revenue. Here again when Panchayats try to relieve the Government of their sole

responsibility to give to them the necessary Engineering, sanitary and Health staff, by forming Joint Committees of Panchayats which will employ these essential services, it is beyond comprehension why Government far from welcoming, are apathetic and do not accept the committee's recommendations but state that sec. 32 is ample. It is because Government on a former occasion decided that sec. 32 does not provide for the formation of Joint Committees of the type contemplated, the Committee unanimously recommended the formation of Joint Committees. The view of the Government as to the interpretation of sec. 32 is inconsistent.

Government's decision to relieve collectors of a portion of their work so as to enable them to take special interest in Panchayats and put Panchayats under them and to appoint a Registrar General of Panchayats to be responsible for general supervision of Panchayats and lay down general policy appears to be a *via media* between the original intention of the Government and the recommendations of the Committee. But the success of this experiment depends solely on the collectors giving their personal touch and acting in co-ordination with the Registrar-General of Panchayats. But when the Government state that the relations of the Registrar General with those of the collectors will be like those of the Commissioner of Labour, one is bound to feel disappointed taking into consideration the actual relations that exist between the Commissioner of Labour and the District Collectors, especially so when the Registrar General is not an I. C. S., or a Government-Servant.

It is unnecessary to discuss in detail other decisions on importance matters like Adult Franchise, compulsory constitution, *ex-officio* membership etc., suffice it to say that the decisions of the Government will be unpopular and unwelcome.

The Committee left the final session with a definite impression that their recommendations will all be accepted except with reference to Elementary education. It was with that conviction that the Committee were for proceeding with the bill, in spite of the absence of Elected Legislatures. The Government communicate comes as a sad disappointment if not a surprise. Why should Government have gone through the farce of appointing a committee, only to reject almost all important recommendations.

The Act will not at all improve the conditions of Panchayats, which is the main object of the Government in embarking on Legislation, at a time when ministers are not working. The present unsatisfactory working of Panchayats will continue for without money and the necessary essential staff facilities nothing can be done. Apart from the inability to do any good positively, the compulsory House and Vehicle Tax, will discourage the growth of Panchayats and will also create apathy in the existing Panchayats. The net result of the Act will be ruinous to the growth of Panchayats and rural self-Government.

I appeal to the Government to reconsider their decisions.

BY R. SURYANARAYANA RAO.

Writing on the subject soon after the publication of the Bill designed to make better provision for the administration of village affairs, I ventured to point out that times were not propitious for the consideration of a measure of this far-reaching character especially when the legislatures were not functioning. Interim administration set up under section 93 of the Government of India Act is only meant to carry on the Government and undertake legislation only so far as it is necessary for discharging its responsibilities. We doubt very much whether the Madras Village Panchayats Bill is a measure absolutely necessary and its promulgation imperative to carry on the administration of the Province. It could have waited till popular representatives resumed their role. This is all the more necessary in respect of this Bill as it is well known the reform of Panchayats engaged the serious attention of the last Ministry and that they had formulated definite views on the various aspects of village administration. We are not sure the AD HOC Committee set up by Government for the consideration of the Bill were appraised of the views of the Ministry and if the draft Bill prepared by them and the opinions they had gathered on the same were made available to them. From the published conclusions of Government it is seen in important respects they have not accepted even the suggestions of the Committee constituted by them. While no one will have hesitation in recognising without demur the capacity, the honesty and fairness of the Service which practically runs the administration now, one cannot help recalling the words of Sir Pherozeshah Mehta uttered on a historic occasion that 'it would be idle to believe that they can be free from the biases, prejudices and defects of their class and position.' The manner in which the decisions of the Committee in important particulars have been dealt with lend weight to Sir Pherozeshah Mehta's opinion expressed long ago.

The Government agree that the post of the Registrar-General of Panchayats should be revived but that his relations with the Collectors of districts in regard to panchayats would be similar to those of the Commissioner of Labour in connection with the work for the scheduled classes and that the District Panchayat Officers would be under the direct control of the Collectors. Those who have carefully studied the working of the Labour Department since the Collectors were made responsible for the work in the districts feel the present system is far from satisfactory. Either the District Labour Officers should work under the Commissioner of Labour or the Commissioner of Labour should belong to a body like the Board of Revenue which

exercises administrative control over the Collectors. It is unfortunate the same anomalous position is proposed to be assigned to the Registrar-General of Panchayats. In the interests of efficient supervision of panchayats, I would earnestly plead that the Collectors of districts should be entirely divorced from panchayat administration placing the District Panchayat Officers directly under the Registrar-General. As an alternative, which is by no means an ideal arrangement, I would suggest that the Registrar-General should be a Member of the Board of Revenue, occupying the same position as the Commissioner of Excise. Otherwise the system of dual control which the decision of Government will impose is not conducive to the healthy development of panchayats.

It is regrettable that for some reason the Government abhor compulsion, evidently feeling it savours of fascism and is opposed to principles of democracy. Compulsion imposed by the State in the general interests of the community, especially when such compulsion enables the community to exercise and practise principles of democracy, cannot be considered objectionable as it does not amount to undue State interference. Without entering into a lengthy disquisition on the ethics of State interference, suffice it to say the Government need not have fought shy of compulsory constitution of panchayats instead of leaving it to the executive authority to decide when and where to constitute panchayats. It may take Greek Calends to complete the process unless a time-limit is imposed. 'Shall' will surely be interpreted as 'may' and the process of reorganisation of village life may be unduly postponed.

A point on which the Government could have easily acceded to the decision of the Committee is in regard to membership of the village officers. It is needless to remind ourselves that at one time the village functionaries were paid servants of the village community. With the passage of time, under the British rule, they have almost come to occupy the privileged position of being masters of the community. The panchayats, as reconstituted under the provisions of the Bill, will be required to discharge duties and responsibilities which will require the village officers to carry out their orders. It is not desirable to associate them with the panchayats. If 'karnam' is considered ineligible for membership of the panchayat, for the same reason, if not on any other ground, the headman should not be eligible for membership. It is not clear from the *Communique* if the headman is at least debarred from occupying the place of the President of the panchayat.

One is surprised that adult franchise and voting by ballot do not appeal to those entrusted with the enactment of this measure. It is not known why they consider that 'adult franchise is not so desirable as the Committee thinks' and what overwhelming considerations make them take this view. Adult franchise was in vogue till 1930 and nothing untoward happened on that account. While all over the world, even in regard to legislative elections, adult franchise is being accepted, it is a matter for deep

regret in respect of elections to bodies like the panchayat, which deal with affairs affecting intimately the life of the people, this is considered undesirable. Then again the secrecy of ballot is rejected on the ground of its complexity. If the voters for the panchayats and the Assembly are the same and if in respect of elections to the latter the secrecy of the ballot has been accepted, it is not known how it becomes complicated in respect of elections to panchayats only. The kind of reasoning employed is least convincing unless it be there are some 'unexpressed' reasons for their decision. Let it also be remembered 'open' voting will be a source of trouble in villages leading to factions and incidental repercussions. At least to ward off factions which are inimical to growth of corporate life, secrecy of ballot could have been accepted. But the present Government claim the monopoly of knowledge of village conditions, however divorced from the life of the people they may be.

On the question of transfer of elementary education to panchayats, the decision of the Government is most unfortunate. As the Government themselves mention the transfer was suggested by the Presidents and Ex-Presidents of District Boards on the Committee. But in the opinion of the Government the acceptance of the proposal would be attended with 'serious financial and other difficulties.' What those difficulties are the eminent gentlemen on the Committee who are administering elementary education must certainly be aware of. Are they really insoluble even if they exist at all? Where there is a will, there is a way. After all the Department of Education is already controlling elementary education under the panchayats as no grants are made by the Inspector of Local Boards except on the recommendation of the inspecting officers of the Education Department. In fact control is much more real and effective than in the case of schools under the District Boards. The Government could have agreed to transfer and place the elementary schools under the panchayats in the same position as those now under the District Boards. The Inspector of Local Boards, or the Registrar-General when he is appointed, may occupy the same position as in the case of District Board schools. If the system of grants governing aided schools, as alleged, is responsible for the efficiency of management schools, the schools under the management of panchayats could have been assigned the same position. This would have proved more conducive to spread of elementary education than the present system of management by district boards. It is beyond one's comprehension to realise how the agency of the district board, situated far away from the village, with hardly any supervising staff, can be more efficient and more in touch with the conditions in villages than the villagers themselves who ought to be more interested in the education of their children. Accounts of working of panchayat schools in the Reports of the Director of Public Instruction, and the facts and figures given therein show that panchayat schools have done fairly well and if they have not fared better it is due to circumstances beyond their control. According to Report for 1940-41, of the 2,083

teachers employed, only 93 were untrained teachers. From a comparative study of the figures of expenditure relating to Board and panchayat schools furnished in the Administration Report, it will be seen that the panchayat schools are run comparatively at less cost producing the same, if not better, results. It is also worthwhile recalling the observations of a former Registrar-General of Panchayats on the interest evinced by the panchayats in regard to spread of education :

“ Nearly all panchayats which have opened schools under the scheme have evinced keen interest in their development and many have taken a pride in providing accommodation and amenities on a generous scale. The first year's experience of these schools has been more than encouraging and furnishes not a little justification for the hopes entertained in some quarters that along the lines of panchayat schools scheme may probably lie the correct solution of the twin problem of proper authority for managing elementary schools in villages and of the equitable distribution of the financial burden of elementary education ”.

I have said enough to show that failure to transfer elementary education to panchayats is a retrograde step. If 'serious financial and other difficulties' did not exist prior to 1930 and between the years 1920 and 1930, how they have cropped up now is not understood. The achievements of the panchayats in the field of elementary education, as disclosed in the remarks quoted above, ought to have served as an unanswerable case in favour of transfer.

It is needless to point out that the successful working of any institution, much more a village panchayat, will depend mainly on the resources at its command. In the past the slow progress of the panchayat movement is largely due to inadequate finance. No purpose is served in bringing into existence institutions like the panchayats and entrusting them with onerous duties and responsibilities unless sufficient sinews are provided to discharge their obligations. On the question of compulsory levy of an additional land cess of 3 pies in the rupee, I had some observations to make some time ago which I take leave to reproduce :

“ The land cess is to be levied as an addition to the cess already levied under the local Boards Act. There are many points for consideration in regard to land cess. Whether the incidence of land revenue is not considered already too heavy, especially when agriculture has, for various reasons, come to be a deficit economy that even the Government are forced to recognise the plight of the agriculturists and grant remission, however small it may be, is a matter for consideration. If it is so, is it fair to increase the burden on land even as a cess? Then again if the panchayats as constituted will take over the duties now performed by the districts boards, why not the pancha-

yets be allowed to receive a greater share of the land cess now collected? Sanitation and water-supply, falling under the obligatory category, are alone enough to tax the slender resources of the panchayats”.

It is noted the decision of the Government is that the levy of the additional land cess is to be optional. By refusing to increase the share of the land cess from 6 pies to 9 pies and at the same time imposing on the panchayats additional responsibilities, the Government are indirectly forcing the panchayats to levy the additional land cess of 3 pies. The other sources are so slender and are not likely to yield enough. What is ‘optional’ will have to become ‘compulsory’ if the panchayats are to exist at all. It is argued the allocation of increased share of the land cess to the panchayats would shatter the finances of the district boards. I beg leave to state that this solicitude for the finances of the district boards, though commendable, is not warranted by facts and figures. The public have a right to know the expenditure incurred by district boards in respect of services proposed to be transferred to the panchayats. While receiving the increased cess, the district boards have been spending comparatively very little on those services. They have no right to this increased cess when they are so remiss in discharging their responsibilities. While the villagers are made to pay all kinds of cesses, they practically get very little in return, not even a cart track leading to their places. Then again, it is surprising that the Government abhor the idea of subventions on the ground they would not be justified in casting an unknown liability on the general revenues of the province. That a Government, which receives the major portion of its revenues from the rural population, should have adduced this plausible excuse, is, to say the least, to forget conveniently the sources of their own revenues. How are the ‘general revenues’ referred to, made up of? Even a cursory glance of the budget figures for any year will show that Land Revenue and Excise are the main sources of income and these are mostly derived from the rural areas. In making subventions, they would be giving back only an infinitesimal portion of what they are receiving. If, however, on other grounds the system of subventions is considered objectionable, I would venture to suggest that a certain percentage of revenues collected in the village may be made over to the panchayat of the village. On grounds of equity and justice also this proposal must commend itself to any Government and in addition it possesses the virtue of fixing a known liability.

As regards income from cattle pounds, porambokes, fisheries, resumed service inams, subventions from the entertainments tax and fines levied under the Nuisances Act, no decision has yet been arrived at. It looks as though this hesitation is also due to the fear that such transfer would make serious inroads on ‘general revenues.’ So the only source of settled income allocated to the panchayats is the proceeds of the house tax and the vehicles tax. It is a matter of common knowledge these sources are not likely to yield sufficient income to enable the panchayats to discharge their obligations. The result will be that they will soon be condemned as inefficient and

lacking in civic sense, only to lend weight to the oft-repeated charges of die-hards against Indians in general that they are unfit to manage democratic institutions, even those relating to their villages.

The last paragraph of the *Communique* makes it quite clear that there are still many important matters which are under examination and on which the decisions of Government should be awaited. I wish the Government had taken their own time to publish the *Communique* after arriving at their decisions on all matters. The only chance for public criticism which this *Communique* affords will not be available as the next publication will be an Act embodying all the decisions of Government. It is our unfortunate experience that often the Executive Government exercise their enormous power to defeat in detail what they lose or apparently concede in principle. The Government could have easily followed the procedure adopted in respect of the Madras Trades Disputes Bill which has been republished for public criticism. An important measure like the one under examination which, as stated already, is intended to reorganise village life, can wait for some time and the Government are sure to gain rather than lose by the delay.

I have endeavoured to deal only with the points arising out of the *Communique*. There are questions like transfer of judicial functions, which has been entirely left out of consideration. When a piece of legislation is contemplated, the Government ought to have considered all its aspects and made it as comprehensive as possible. In promoting the Madras Panchayats Act of 1920, the Madras Government laid down their policy in the following words and they bear repetition :

"It is believed that this measure may help to rouse the communal spirit and enable the villagers to work together more and more for common purposes, to gather experience in managing affairs affecting their health and prosperity and to fit themselves in course of time to take a more fruitful and active part in promoting the broader interests of their district, province and country."

Judged even by these and other considerations any unprejudiced observer cannot help coming to the conclusion that the present Bill falls short of the ideal set forth by the Royal Commission on Decentralisation. Perhaps it would have been far better to have re-enacted the Act of 1920 instead of attempting a fresh enactment after so many confabulations and producing a measure which is wholly unsatisfactory and is hardly in keeping with the spirit of the times. It only shows the Government of Madras cannot even now think of progressive steps in regard to local self-government and every measure of theirs relating to popular administration breathes suspicion and distrust of the people of the country.

கிராமப் பஞ்சாயத்து பத்திரிகை.

Vol. 5

டிப்ரவரி & மார்ச்சு, 1943

No. 11 & 12

நிருபர்கள் எழுதும் அபிப்பிராயங்களுக்கு எடிட்டோரியல் கமிட்டி ஐவாப் தாரி ஆகிறதில்லை. இந்தப் பத்திரிகைக்கு எழுதுகிறவர்கள் தெளிவாக காகிதத்தில் ஒரே பக்கம் எழுத வேண்டியது. தபாற்செலவுக்கு வேண்டிய ஸ்டாம்புகள் அனுப்பினாலன்றிக் கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் திருப்பியனுப்பமுடியாது. எந்த மாதத்தின் சஞ்சிகைக்காக வியாஸம் அனுப்பப்படுகிறதோ அதற்கு முன்மாதத்தில் 15-ந் தேதிக்குள்ளாக அனுப்பவேண்டும்.

தலையங்கம்.

நம் புது வருஷம்.

இந்த இதழுடன் நமக்கு ஐந்து ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகின்றன. 1943 வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து 6-வது வருஷாரம்பம். இந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக நாம் நம் அங்கத்தினர்களின் நன்மைக்கு நம்மாலியன்ற மட்டும் பாடுபட்டிருக்கிறோம். முதல் வருஷம் தவிர, பாக்கி வருஷங்கள் எல்லாம் யுத்த சமயமாக இருந்து வருகிறது. நாளுக்கு நாள் விலைவாசிகள் அதிகரிக்கின்றன. முக்கியமாக காகிதத்தின் விலை பன் மடங்கு அதிகரித்துவிட்டது. சில சமயங்களில் கிடைப்பதே அரிதாகிவிட்டது. ஜாக் கிரதையாக பாதுகாத்து நாம் நம் பத்திரிகையை நடத்தி வருகிறோம். ஸ்தல ஸ்தாபன இன்ஸ்பெக்டரும், ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகாவும் நம்மிடம் மிகவும் அனுதாபம்காட்டி வருகிறார்கள். சில பஞ்சாயத்துகள் நமக்கு விடாமல் ஆதரவளித்து வந்திருக்கின்றன. அவைகளுக்கு நாம் வந்தன் மனிக்கிறோம். ஆயினும் இன்னும் அநேக ஸ்தாபனங்கள் நம்முடன் சேர்ந்து ஆதரவளிக்க முன் வரவில்லை. நம்முடைய ஸ்திர அங்கத்தினர்கள், தன் அருகிலிருக்கும் எல்லா ஸ்தாபனங்களையும் அங்கத்தினர்களாக சேர்ந்து ஆதரவளிக்கும்படி செய்யும் கடமையை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஒரு வருஷத்திய சந்தாதார்கள், அனுப்பப்படும் வி. பிகளை அசிரத்தையி னால் பெற்றுக்கொள்ளாமல் தவறியிடுவதாலும், அதிகமாக புதிய அங்கத் தினர்கள் சேராமலிருப்பதாலும் அங்கத்தினர்கள் எண்ணிக்கை கொஞ்சம்

கொஞ்சமாக குறைய ஆரம்பிக்கிறது. எதிர்காலம் மிகவும் கஷ்டமானதாக இருக்கும். அதிக நன்மையளிக்கக்கூடியதாக இல்லாத ஒரு புதிய சட்டம் சீக்கிரத்தில் அமுலுக்கு வரப்போகிறது. பஞ்சாயத்துக்கள் ஐக்கியப்பட்டு தங்கள் அனுபவங்களை ஆராய்ந்து தங்கள் நிலமையை சீர்படுத்த முயல் வேண்டும். ஐந்து வருஷ சேவையைக்கொண்டு நாம் அனைவருக்கும் அங்கத்தினர்களாகவும், சந்தாதாரர்களாகவும் சேர்ந்து, எங்களுக்கு ஆதர வளித்து வரப்போகும் வருஷங்களில் இன்னும் மேன்மையானதும் உப யோகமானதுமான சேவையை செய்ய பலம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். இந்த ஐந்து வருஷங்களாக எங்களுக்கு விடாமல் ஆதர வளித்து வந்தவர்களுக்கு நாம் வந்தனமளிக்கிறோம். இன்னும் அதிக ஊக்கம் காட்டி எங்களுக்கு ஆதரவளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

பஞ்சாயத்து மசோதாவைக் குறித்து கவர்மெண்டு அறிக்கை.

கிராம விவகாரங்களை பஞ்சாயத்துகள் மூலம் சரிவர கவனிக்கும் பொருட்டு 1941 செப்டம்பரில் ஒரு மசோதா பிரசுரிக்கப்பட்டது நம் வாச கர்களுக்கு தெரிந்திருக்கும். அதை குறித்து ஆலோசனைகளும், ஆலோ சனைகளும் கோறப்பட்டன. பின்பு, அவைகளை பரிசீலனை செய்ய கவர் மெண்டார் ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். காங்கிரஸ் முதலிய தீவிர வாதிடிகள் அதில் கலந்துகொள்ளவில்லை. மிகவும் மிதவாதிகள்தான் அதற்கு நியமிக்கப்பட்டார்கள். அநேக ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்டுகளும், மாஜி பிரசிடெண்டுகளும் அதில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் திருப்திகரமாக நடக்கவேண்டும் என்ற அக்கரை கொண்டவர்கள். அந்த கமிட்டிக்கு கவர்னரின் ஆலோசனை யாளராக இருந்து தற்சமயம் பீஹார் கவர்னராக இருக்கும் டி. ஜி. ரூத்ர போர்டு அவர்கள் தலைமை வகித்தார். அவர் பஞ்சாயத்து ரிஜிஸ்ட்ரார் ஜெனரலாக இருந்தவர். மிகவும் ஊக்கத்துடன் உழைத்து பஞ்சாயத்து களின் தேவைகளை நன்கறிந்தவர். பஞ்சாயத்துகள் ஸ்தல ஸ்தாபன சட்டத்திற்குப்பட்டு செய்தபோது அவர் சட்ட சபையின் பிரத்தி யேக அங்கத்தினராக இருந்தார். அதனால் அவைகளுக்கு எவ்வ ளவு பாதகம் விளைந்தது என்பது அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த கமிட்டி அநேக நாட்கள் கூடி ஆலோசித்து மிதமான ஏறக் குறைய ஏக மனதாக தீர்மானங்களுக்கு வந்தது. கூட்டு கமிட்டிகள் விஷயமாகத்தான், அதுவும் சில முக்கியமான விஷயங்களில்லா, அபிப்பிராயபேதம் இருந்த தாக கவர்மெண்டு அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. அதாவது கூட்டு கமிட்டிகள் கட்டாயத்தின் பேரில் நியமிக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது பஞ்சாயத்துகள் இஷ்டத்தின் பேரில் ஏற்பட வேண்டுமா என்பதுதான். இப்படியிருக்க, அனைவரும் கவர்மெண்டார், தாங்கள் நியமித்த கமிட்டியின் சிபார்சுகளை ஒப்பிக்கொள்ளுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் கவர்மெண்டார்

கமிட்டியின் முக்கியமான பல சிபார்சுகளையும் புறக்கணித்திருப்பதுதான் விசித்திரமாக இருக்கிறது.

(1) கலெக்டர்களுக்கு ஜில்லாகளில் பஞ்சாயத்து நிர்வாகங்களில் சம்பந்தம் கூடாது; (2) ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு பஞ்சாயத்து கட்டாயமாக ஏற்படவேண்டும்; (3) வயது வந்தவர்களுக்கு வாக்குறிமையும், இரகசியமாக வாக்கு செலுத்துவது; (4) ஜில்லா போர்டுகளிலிருந்து ஆரம்பக் கல்வி பஞ்சாயத்துகளுக்கு மாற்றப்படவேண்டும்; (5) ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திற்கும் குறைந்த பட்சம் 500 ரூபாய் வருஷ வருமானம் கிடைக்கும்படி சகாயம் செய்யவேண்டும்; (6) நில செஸ்ஸில் பஞ்சாயத்துகளின் பங்கை 6 பையிலிருந்து 9 பையாக உயர்த்தவேண்டும்; (7) பஞ்சாயத்து கூட்டு கமிட்டிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும்—இந்த சிபார்சுகளெல்லாம் புறக்கணிக்கப்பட்டன. பூரணமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட சிபார்சுகளாவன :—(1) 5000 ரூபாய் வருஷ வருமானமுள்ள பஞ்சாயத்துகளில்தான் முழு நேர நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்படலாம், மற்றவைகளில் பிரசிடெண்டுகள்தான் நிர்வாகத்தைக் கவனிக்கவேண்டும்; (2) விரும்பினால் மேற்கொண்டு 3 பை நில செஸ்ஸிதிக்கலாம், தொழில் வரி எடுபடவேண்டும், வீட்டு வரி, வண்டி வரி கட்டாயமாகவிதிக்க வேண்டும், ஆனால் அதிகத்தொகை சட்டத்தில் குறிக்கப்படக்கூடாது, இவைகள் பஞ்சாயத்துகளில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பந்தம் கூடாது என்பதைப்பற்றி சிபார்சு கொஞ்சம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. கர்ணத்தை ஒதிக்கவிட்டார்கள். ஆனால் கிராம முனிசிப் இருக்க வேண்டும் என்றும், சச்சரவுகள் இல்லாமலிருக்க அவர் இருப்பது அவசியம் என்றும் கவர்மெண்டார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த இதழில் கவர்மெண்டாரின் தீர்மானத்தை ஆகேஷித்து தக்கபதில் சொல்லி பஞ்சாயத்து விஷயங்களில் ரொம்பவும் அனுபவம் கொண்ட பலர் எழுதியிருப்பதை பிரசுரித்திருக்கிறோம். கமிட்டியின் முக்கிய சிபார்சுகளைக் குறித்து நாங்கள் பன்முறை எழுதியிருக்கிறபடியால் மேலும் எழுத வேண்டியது அனாவசியம். கவர்மெண்டார் அதை சீக்கிரத்தில் சட்டமாக செய்யப்போவதாகத் தெரிவித்திருப்பதால், நாம் எழுதியும் பிரயோஜனமில்லை. கடைசியில் திருத்தக்கூடிய சில விஷயங்களைக் குறித்து மாத்திரம் எழுத முன் வருகிறோம். கால் நடை பெளண்டுகள், புறம்போக்குகள், மீன் பிடித்தல், திருப்பி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இனங்கள், ஆட்டகாஷி வரிகள், நகா ரியூசன்ஸ் சட்டத்தின் கீழ் விதிக்கப்பட்ட அபராதங்கள்—இவைகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும் என்ற கமிட்டியின் சிபார்சு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று கவர்மெண்டார் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதர இடையூர்களிலிருக்க, பணமொடை கஷ்டம் பஞ்சாயத்து வேலைக்கு பெரிய தடையாக இருக்கிறது.

பஞ்சாயத்துகளின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்த செய்யப்பட்ட கமிட்டியின் சிபார்சுகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டதாலும், 3 பை அதிகப்படி நில செஸ் மூலம் வருமானம் கிடைக்க கொஞ்சம் தாமதமாகுமாதலானும், கவர்மெண்டார் நல்ல மனது பண்ணி இந்த சில்லரை வருமான ஆதாரங்களையாவது பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். ஜில்லா கலெக்டருக்கும், பஞ்சாயத்து ரிஜிஸ்தரார்-ஜெனரலுக்கும் இருக்கவேண்டிய சம்பந்தத்தை கடைசியாக தீர்மானிக்கு முன், கவர்மெண்டார் தற்சமயம் கலெக்டருக்கும் லேபர் கமிஷனருக்கும் இருக்கும் சம்பந்தத்தால் லேபர் கமிஷனரின் வேலை தடைபடவில்லையா என்பதையும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் வித்தியாசம் இல்லையா என்பதையும் இன்னும் நன்றாக ஆலோசிக்கவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் வேலை சமூக சீர்திருத்த வேலையாகும். பஞ்சாயத்துகளோ நிர்வாக வேலை சம்பந்தப்பட்டவை. ஜில்லா பஞ்சாயத்து உத்தியோகஸ்தர் தனக்குக் கீழ் படிந்து, தன் கொள்கைகளை அனுசரிக்க முடியாத பக்கத்தில், பஞ்சாயத்து ரிஜிஸ்தரார்-ஜெனரல் தன் திட்டங்களையும் ஆலோசனைகளையும் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. அவர் மனசாக்கியுள்ளவராக இருந்தால் அவருக்கும் கலெக்டருக்கும் அடிக்கடி அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படும். கலெக்டர் அந்த ஸ்தலத்தில் இருப்பவராதலால், ரிஜிஸ்தரார்-ஜெனரலின் நிலமை சங்கடமானதாக ஆகிவிடும்.

கூட்டு கமிட்டிகளைக் குறித்து ஒரு விஷயம். பழைய ஸ்தல ஸ்தாபன சட்டம் 30-வது பிரிவைக் காட்டிலும் மசோதாவின் 32-வது பிரிவு தெளிவாகத்தான் இருக்கிறது. கவர்மெண்டார் தங்களிடம் விதிகள் செய்யும் அதிகாரத்தை நிறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டு கமிட்டிகள் ஏற்படுத்துவது, அவைகளின் அதிகாரம், அவைகளின் நிர்வாகம் இவைகளை குறித்து, உத்தேசம் கவர்மெண்டாருக்கு. கூட்டுபொறுப்பு இருப்பதாக தெரிவிப்பதிலிருந்து, சில சிக்கன முறைகளில் பொதுக் காரியங்களைச் செய்வது, அ-து. பொதுவாக ஓவர்சியர் நியமிப்பது போன்ற வேலைகளில், பஞ்சாயத்துகள் ஐக்கிய முறையில் தங்கள் சக்தியை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுவது முடியாமல் போகும்.

பிரிவு 27, உட் பிரிவு (3) பிரகாரம், இரண்டு, இரண்டுக்கு மேல்பட்ட பஞ்சாயத்துகள், தங்களுக்கு எல்லாம் பொதுவான சில வேலைகளை கவனிக்க ஒரே உத்தியோகஸ்தரை நியமிக்க அதிகாரம் இருந்தாலும், கூட்டுக் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தி இந்த உத்தியோகஸ்தரின் வேலையை மேற்பார்வை செய்ய அதிகாரம் இல்லை.

32-வது பிரிவில் உத்தேசத்தைக் குறித்து தகுந்த திருத்தம் செய்தாலன்றி, சட்ட சிக்கல்கள் ஏற்படலாம். இப்போது ஜில்லா போர்டுகளின் சம்பந்தம் நீங்கி விடுகிறபடியாலும், நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லா பஞ்சாயத்துகளுக்கும் நியமிக்கப்படப் போவதில்லையாதலாலும், கூட்டு கமிட்டிகள் ஏற்படுவது அவசியமாகிறது. ஆகையால் இது விஷயமாக

கவர்மெண்டார் தீர கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம். நம் யோசனை கவர்மெண்டாரின் தீர்மானித்ததினால்தான் உசிதமாகிறது. 'எந்த பொது வான காரியம்' என்பதாக 'எந்த காரியத்திற்கு கூட்டுப் பொறுப்பாளி களோ' என்பதை திருத்தலாம்.

கிராம முனிசிப் அங்கத்தினராக இருக்கத்தான் வேண்டுமானாலும் பிரசிடெண்டு ஸ்தானத்திற்கும் நிற்கக்கூடாது. நியமனத்தின் மூலம் பஞ்சாயத்தில் புகுந்து, சில ஓட்டுகளை சேகரித்து, அதிகாரம் வகிக்கும் பத வியைபயடையுப்படி செய்யக்கூடாது.

பஞ்சாயத்துகள் எல்லாம் ஒன்றாக ஐக்கியப்பட்டு, மாகாண பஞ்சாயத்து போர்டு சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களாக அனைவரும் சேர்ந்து, புது சட்டத்தை நல்ல பயன் தரும் முறையில் (அது திருப்திகரமற்றதாக இருந்தபோதிலும்) அமுல் நடத்த திட்டம் கொண்டு உழைக்க முன் வருவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

Village Panchayats Bill.

Committee's suggestions and Government's final decisions.

The Madras Village Panchayats Bill, 1941 was published for public opinion in the *Fort St. George Gazette* dated 16th September 1941. Various suggestions and criticisms were received. A representative Committee consisting of Presidents and ex-Presidents of District Boards and other persons interested in rural development in general and the panchayat movement in particular was constituted to examine the provisions of the Bill in the light of the criticisms received. This Committee examined the Bill in detail and after full discussion recommended several main changes affecting the scheme of the Bill as published by Government. The Government have carefully examined the various recommendations of the Committee and have come to the conclusions indicated below:

Controlling Authorities.

2. The Government feel that the Committee's proposal that Collectors of districts should be entirely divorced from panchayat administration will not be in the best interests of the panchayats. They consider that as the chief administrative officer of the district, the Collector should be in as close touch as possible with panchayats: if it be found necessary, he can be relieved of a portion of his other work to enable him to devote sufficient attention to them. He should therefore be the chief district authority to supervise and help panchayats, with powers to delegate his functions to the District Panchayat Officer who will be his personal assistant for panchayat work.

3. The Government agree with the Committee that the status of the District Panchayat Officers should be raised to that of Deputy Collector. These officers will be selected carefully from experienced officers of that grade in the Revenue and other Departments.

4. The Government agree that the Board of Revenue need have nothing to do with the control of panchayats and that a post bearing the same name and corresponding to the former Registrar-General of Panchayats should be created. His functions will be mainly to lay down general policy and to be responsible for the general supervision of panchayats and distribution of Government grants if any. His relations with Collectors of districts in regard to panchayats would be similar to those of the Commissioner of Labour in connection with work for the Schedule classes and labour matters. He will not necessarily be an I.C.S. Officer nor even a Government servant when first appointed.

5. The Government hope to be able to accept the Committee's recommendation that the cost of supervision should be met from Provincial Funds and that no recovery should be made from panchayats. The financial implications are being examined by Government in connection with the ensuing budget.

Constitution of Panchayats.

6. The Government are unable to accept the Committee's recommendation that panchayats should be compulsorily constituted for all villages in the Province in the course of five years. They consider that the provisions contained in the Bill are sufficient. As regards nominations they consider that in special circumstances such as those referred to in the Bill nomination of members should be provided for. They agree that there should be no nomination to panchayats on first constitution. As regards village officers, Government agree that the Karnam should not be eligible for membership. In the case of village headmen, the Committee would only allow them to function as temporary presidents for short periods in the absence of President or Vice-President. After full consideration of the Committee's views, the Government have come to the conclusion that it is undesirable to dissociate the headman from panchayats and that to avoid possible friction it is better that he be a member of the panchayat *ex-officio*.

Elections.

7. The Committee has advocated adult franchise for all males and females of over 21 years of age and the extension of the system of ward division and voting by ballot to all panchayats. The Government consider that adult franchise is not so desirable as the Committee thinks and prefer to restrict franchise to residents of the village who are electors for the Madras Legislative Assembly in any constituency, territorial, or otherwise. The proposed division of the panchayat area into wards is accepted. It is considered unnecessary to introduce the complication of the secret ballot into Panchayat elections.

Functions.

8. The Committee generally agreed with the proposals in the Bill in regard to the functions to be entrusted to panchayats: it also recommended the transfer to panchayats from the district boards of elementary education at least up to the 5th standard with a contribution from district board funds equal to the past average expenditure; and the constitution of a Central District Committee to deal with such matters as leave, transfers and promotion of teachers. The Government have given due consideration to this proposal of the Committee supported as it is by the opinion of the Presidents and ex-Presidents of District Boards on the Committee but have concluded that the Committee's proposal is attended with such serious financial and other difficulties that they are unable to accept it.

Finance.

9. The Committee has made several suggestions for placing the finances of panchayats on a stable basis and has also recommended that, where the income of panchayats is below Rs. 500, the Government should

give a grant to make up the deficiency. The Government accept the following suggestions of the Committee :—

(1) That the proposed additional land cess of 3 pies should be levied on an optional basis, (2) that profession tax should be abolished, and (3) that the levy of house tax and vehicle tax should be made compulsory, but maxima should not be laid down in the Act.

The Government are unable to accept the other suggestions namely : (1) That a tax on advertisements should not be provided for ; (2) that the panchayats' share of the existing land cess should be increased from 6 pies to 9 pies ; and that grants should be given so that every panchayat might have a guaranteed income of Rs. 500 a year.

The second proposal would shatter the finances of the district boards and involve Government in making still larger subventions than they do already, while the last involves an unknown liability which Government do not feel they would be justified in casting on the general revenues of the Province. The other suggestion relating to the vesting in panchayats of the income from cattle pounds, porambokes, fisheries, resumed service inamas, subventions from entertainments tax and fines levied under the Town Nuisances Act are being further examined and suitable alterations will be made in the Bill if they are accepted.

Executive officers of Panchayats.

10. The Government accept the Committee's recommendation that only panchayats with a normal income of Rs. 5,000 and more should have whole time paid Executive Officers and that in the case of other panchayats, the President should be the executive authority.

Joint Committees.

11. The opinion of the Committee was evenly divided about the constitution of the Joint Committees, *i.e.*, whether such committees should be formed on a compulsory basis or whether they should be optional. The Committee suggested that if Government decided to constitute such Committees, higher elementary education, dispensaries, etc., should be transferred to their management and the expenditure involved in the performance of their functions should be met from contributions from panchayats and district boards. The Government consider that the existing provision in clause 32 of the Bill for the constitution of such committees is ample.

12. A number of detailed amendments in clauses recommended by the Committee have been accepted. Those depending on the fundamental alterations in the Bill which Government have found themselves unable to agree to are not accepted. A few others require further examination in the departments of the Secretariat concerned. It is hoped after the amendments suggested have been embodied soon to publish the Bill as an Act.

கிராமப் பஞ்சாயத்து மசோதா.

கமிடியின் சிபார்சுகளும், கவர்மெண்டின் கடைசி தீர்மானமும்.

1941 வருஷத்திய சென்னை கிராம பஞ்சாயத்து மசோதா முதல் முதலில் 16-9-41 தேதி சென்னை செஜட்டில், பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்காக பிரசுரிக்கப் பட்டது அதைக்குறித்து பல ஆலோசனைகளும், கண்டனங்களும் வந்தன. இவைகளை பரிசீலனை செய்து சிபார்சுகள் செய்ய எல்லா ககழிகளையும் சேர்த்த ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்டுகள், மாஜி பிரசிடெண்டுகள், இன்னும் கிராம முன்னேற்றத்தில் அக்கரை கொண்ட பிரபலஸ்தர்கள், இவர்கள் கொண்ட ஒரு கமிடீ நியமிக்கப்பட்டது. இந்த கமிடீ எல்லா ஆலோசனைகளையும் தீர் விவாதித்து, கவர்மெண்டு பிரசுரித்திருந்த மசோதாவில் பல விஷயங்களைக்குறித்து அநேக மாறுதல்களைச் செய்ய சிபார்சு செய்தது. கவர்மெண்டு எல்லாவற்றையும் கவனித்து அடியிவ்வகண்ட தீர்மானங்களுக்கு வந்திருக்கிறது.

2. கமிடீ சிபார்சு செய்கிறபடிபஞ்சாயத்துகளை கலெக்டர்கன் பார்வைவிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டும் என்பது பஞ்சாயத்துகளின் நன்மைக்கு ஏற்றதல்ல என்று கவர்மெண்டு அபிப்பிராயப்படுகிறது. ஜில்லாவின் முக்கிய நிர்வாக அதிகாரி கலக்டர் தானாகையால், அவருக்கு பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்திலும் நெருங்கிய சம்பந்தம் இருக்கவேண்டும் என்றும், தேவையாக இருந்தால் அவருடைய இதர வேலைகள் சிலவற்றை நீக்கி பஞ்சாயத்து வேலைகளை கவனிக்க அவகாசம் கொடுக்கலாம் என்றும், ஆகையால் அவர்தான் பஞ்சாயத்துகளை மேற்பார்வை பார்க்கவும், சகாயப் பெய்யவும் ஜில்லாவில் பிரதான அதிகாரியாக இருக்கவேண்டுமென்றும், அவருக்கு உதவியெய்ய ஜில்லா பஞ்சாயத்து ஆபீசர் என்பவரை அவருக்கு கீழ் நியமித்து சில அதிகாரிகளை, அவர்களிடம் அவர் ஒப்படைக்கலாம் என்றும் கவர்மெண்டு தீர்மானித்திருக்கிறது.

3. ஜில்லா பஞ்சாயத்து ஆபீசர்களின் அச்சத்தை டெப்டி கலெக்டர்களுக்கு சமமாக்கவேண்டும் என்று கமிடீ செய்த தீர்மானத்தை கவர்மெண்டு அங்கீகரிக்கிறது. இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள், ரெவின்யூ, மற்ற இலாகாக்களிலுள்ள அனுபவப் படைத்த உத்தியோகஸ்தர்களிலிருந்து ஜாக்கிரதையாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.

4. ரெவின்யூ போர்டுக்கு பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் ஒரு சம்பந்தமும் இருக்க முடியாதது அவசியமில்லை என்றும், முன்னிருந்த பஞ்சாயத்து ரிஜிஸ்ட்ரார் ஜெனரல் என்ற உத்தியோகஸ்தரை மறுபடியும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதையும் கவர்மெண்டு ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. அதன் பொதுவாக திட்டங்களை வகுத்து, பஞ்சாயத்தகளை மேற் பார்வைசெய்த, ஏதாவது கவர்மெண்டு சகாயநிதி கொடுத்தால் அதன் விநியோகத்தை கவனிப்பார். நாழ்த்தப்பட்ட கருப்பினர், தொழிலாளர் திழையகரை தொழிலாளர் கமிஷனர் எப்படி. கலெக்டர்களுடன் டெப்தகர்களுடன் இருக்கவே, அந்த அதிகாரம் இருக்கும் இருக்கும். அவர் ஐ. சி. எஸ். உக்கத் தைச் சேர்ந்தவராகவாவது, அவ்வது முதல் முதலில் நியமிக்கப்படும்போது கவர்மெண்டு உத்தியோகஸ்தராகவாவது இருக்கவேண்டும் என்பது அவசியமில்லை.

5. மேற்பார்வைகிலைவாசியை உடனடியாகவே கட்டுப்பாட்டு, பஞ்சாயத்தி களிடமிருந்து வசூலிக்கக்கூடாது என்று தமிழின் சிபார்சுபடி உட்கர் சாத்திய மாகும் என்று கவர்மெண்டு எதிர்பார்க்கிறது. வரப்போகும் பட்டுண்டு சம்பர்க் காத சிலவ் விவரங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டன வருகின்றன.

பஞ்சாயத்துகளின் அமைப்பு.

6. ஐந்து வருஷங்களுக்குள் மாகாணத்திலுள்ள எல்லாகிராமங்களிலும் நிற்பதாய் பஞ்சாயத்துக்கோ ஸ்கூல்க்கேவண்டும் என்ற கமிஷயின் சிபார்சை கவர்மெண்டால் அங்கீகரிக்க முடியவில்லை. மசோதாவில் கண்ட வசதாத்துகள் போதுமானது என்று அதனுடைய அபிப்பிராயம். கியமணங்கள் விவசாயமாக மசோதாவில் கண்ட மாதிரி விசேஷ சர்க்கார்களில் கியமணம் இருக்கவேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம். ஆனால் பதிதாக வசதியாகப்படும் பஞ்சாயத்தாளுக்கு கியமணம் கூடாது என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களில், கர்ணம் அங்கத்தினராக இருக்கக்கூடாது என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது.

7. கிராம முயற்சிப்பகம், பிரசிடெண்டு, உப பிரசிடெண்டு இல்லாத சமயங்களில் கொஞ்ச காலத்திற்கு மாத்திரம் அந்த பதவிகளை வகிக்கலாம் என்று கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. இந்த சிபார்சு கண்டு ஆலோசிக்கப்பட்டு, அப்படி அவர்களோ பஞ்சாயத்து வடிவங்களில் சம்பந்தமில்லாமல் விவக்குவது விரும்பத்தக்கதல்ல என்று கவர்ன்மெண்டு அபிப்பிராயப்பட்டு, சச்சரவுகள் தோரிடாமலிருக்க அவர்களோ பஞ்சாயத்தானில் என்ன, அப்படிதான் (Ex-Officio) அங்கத்தினர்களைக் இருக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

தேர்தல்கள்.

8. தமிழகமானது 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட எல்லா ஆண் பெண்களுக்கும் வாக்குரிமையும், வாங்குபின் பிரித்தப்பட்டு, பெட்டியில் வாக்கு செலுத்தும் முறையை எல்லா பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் சிபார்சு செய்திருக்கிறது. எல்லாருக்கும் வாக்குரிமை கொடுப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல என்று சட்டசபைக்கு வாக்குரிமையுடைய வர்களுக்கு மாத்திரம் வாக்குரிமையளிக்க தீர்மானித்திருக்கிறது. வாங்குனாக பிரிக்கவேண்டும் என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. பஞ்சாயத்து தேர்தல்களில் ரகசிய வாக்கு கொடுத்தும் முறையை புதுத்துவது அனாவசியம் என்பது அபிப்பிராயம்.

பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கவேண்டிய வேலைகளைப்பற்றி மசோதாவில் கண்டிருந்த வசத்துகளை பொதுவாக கமிடி அங்கீகரித்தது. அதுமேலும் சூரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் நிர்வாகத்தை விவது வகுப்பு வரையிலுமாவது ஜில்லா போர்டு களிடமிருந்து பஞ்சாயத்துகளுக்கு மாற்றி, முன்னிருந்த சரகரி செலவுபடி ஜில்லா போர்டுகளிடமிருந்து பண கட்டணம் பெறவேண்டும் என்று பொர்ட் செய்தது. உபாத்தியாயர்கள் லீவு, மாற்றுதல், உயர்வு இடைவெளி கவனிக்கித் துரு, மத்திய ஜில்லா கமிடி வசப்படுத்த யோசனை செய்தது. ஜில்லா போர்டுகளின் நிலை வர்கள், மாஜி தலைவர்கள் கொண்ட கமிடியின் இந்த பொர்டை கவர்மெண்டு துரக் கிரணதயாக கவனித்து, அகண்டடி நடத்தால் அநேக பணக் கஷ்டத்தையும் இது கஷ்டங்களும் ஏற்படும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டு, தந்த யோசனைகளை ஏற்றுத் கொண்ட முடியவில்லை.

வரவு செலவு.

9. பஞ்சாயத்துகளின் பொருளாதார நிலைமையை ஒரு ஸ்திரமான நிலைமையில் வைக்க கமிடி அநேக சிபார்சுகளை செய்து, 500 ரூபாய்க்கு குறைவான வருமான முடைய பஞ்சாயத்துகளுக்கு கவர்மெண்டு திரவிய சகாயம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிற்று. கமிடியின் கீழ்க்கண்ட சிபார்சுகளை கவர்மெண்டு அங்கீகரிக்கிறது :— மேலும் நில செஸ் 3 பை தேவையானால் விதிக்கவும், தொழில் வரியை ரத்து செய்யவும், வீட்டு வரியும், வண்டி வரியும் கட்டாயமாக விதிக்கப்பட்டு, ஆனால் சட்டத்தில் அதன் அதிக அளவை குறிக்கக்கூடாது என்பதையும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறது.

விளம்பர வரி கூடாது, நில செஸ்வரில் பஞ்சாயத்துகளின் பங்கை 6 பையிலிருந்து 9 பையாக உயர்த்தவேண்டும், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் குறைந்தது வருஷத்தில் 500 ரூபாய் கிடைக்கும்படி சகாயம் செய்யவேண்டும் என்ற சிபார்சுகளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. மேற்சொன்ன இரண்டாவது சிபார்சு ஜில்லா போர்டு களின் பொருளாதார நிலைமையை பாதிக்கும், கவர்மெண்டுக்கு இன்னும் அதிக பொறுப்புடன் ஏற்படும்; கடைசி சிபார்சு மாகாண பொருளாதார நிலைமையில் சிக்கலுண்டாக்கும், அப்படி செய்வது உசிதமல்ல. கால் நடை பவுண்டுகள், பொரம்போக்குகள், மீன் பிடிக்கும் வசதிகள், கிருப்பி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இனங்கள், தமாஷ் வரிகளில் பங்கு, சில்லரை குற்றங்களுக்காக விதிக்கப்படும் அபராதங்கள்—இவைகள் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும் என்ற சிபார்சானது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அவைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வந்தால், மசோதாவில் தகுதியான மாறுதல்கள் செய்யப்படும்.

பஞ்சாயத்துகளின் நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்கள்.

10. 5,000 ரூபாய்க்கு மேல்பட்ட வருமானமுடைய பஞ்சாயத்துகளுக்குத்தான் நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்களை நியமனம் செய்யவேண்டும், மற்ற பஞ்சாயத்துகளுக்கு பிரசிடெண்ட்தான் நிர்வாக விஷயங்களை கவனிக்கவேண்டும் என்ற கமிடியின் சிபார்சை கவர்மெண்டு ஒப்புக்கொள்ளுகிறது.

11. கூட்டுக் கமிடிகள் ஏற்படுத்துவது பற்றி—அவை கட்டாயத்தின் பேரில் ஏற்படுத்தவதா, அல்லது இஷ்டப்பட்டால் ஏற்படுத்துவதா என்பதைப்பற்றி கமிடியில் அபிப்பிராயபேதம் ஒரே மாதிரி இருந்தது. கவர்மெண்டு மேற்படி கமிடிகளை ஏற்படுத்தினால், மேல்தர ஆரம்ப கல்வி, வைத்தியசாலை முதலியவைகளை அவைகளின் நிர்வாகத்தில் விட்டு, அவைகளால் ஏற்படும் செலவை பஞ்சாயத்துகளிடமிருந்தும், ஜில்லா போர்டுகளிடமிருந்தும் வசூல் செய்யவேண்டும் என்று கமிடி சிபார்சு செய்தது. கவர்மெண்டு மசோதா 32 பிரிவில் கண்ட ஷரத்து இது விஷயமாக போதுமானது என்று அபிப்பிராயப்படுகிறது.

12. பிரிவுகளைப்பற்றி அநேக சிபார்சுகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, மசோதாவின் அடிப்படையான விஷயங்களில் மாறுதலை யுண்டாக்கக்கூடிய சிபார்சுகள் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை— மேலும் சில சிபார்சுகள் கவர்மெண்டு ஆபீஸ் இலாகாக்களில் பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிறது. சிபார்சுகளுடன் திருத்தப்பட்ட மசோதாவை கூடிய சீக்கிரம் சட்டமாக பிரசுரிக்க ஏதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கிராமப் பஞ்சாயத்து மசோதா.

(T. A. ராமலிங்கம் செட்டியார், பி. ஏ., பி. எல்., எம். எல். சி.)

I

இந்த முக்கியமான மசோதாவைக் குறித்து கவர்மெண்டு விவந்திருக்கும் அறிக்கையைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தேன். நான்களே கியமித்த கமிட்டியின் சிபார்சுகளை அங்கீகரிக்குப்போல் ஒரு சமயம் தோன்றிற்று. இப்போது அசனுடைய எல்லா முக்கியமான சிபார்சுகளும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பது ரொம்பவும் ஆச்சரியத்தைத் கொடுக்கிறது. கவர்மெண்டு அறிக்கைப்படி கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் அமைக்கப்படுமானால் அவைகளின் நிலைமை தற்போது இருப்பதைவிட மோசமாகிவிடுக, சற்சமயம் ஜில்லா போர்டுகள் கவனிக்கும் சில விஷயங்கள் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதற்கு தேவையான ஜேவஜி கொடுக்கப்படவில்லை. பண விஷயமாக செய்யப்பட்ட மிகவும் மிதமான சிபார்சுகள்கூட கவர்மெண்டால் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை, பஞ்சாயத்துகளிடம் முக்கியமான பொறுப்புகளை ஒப்படைத்து, அவைகளைச் செய்ய திரவிய சகாயம் செய்தாலன்றி இந்த மசோதாவிலுள் ஒரு பிரயோஜனமில்லை என்று கமிட்டி தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியது. இந்த முக்கியமான சிபார்சை கவர்மெண்டு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த மசோதாவிலுள் பஞ்சாயத்துகள் லோகல் போர்டுகளிடமிருந்து விலக்கப்பட்டு கலெக்டர்கள் ஆதீனத்திற்குள் வரும் என்றதுதான் ஏற்படும்.

இப்படி செய்ததின் கோக்கம் அரசியல் காரணம் கொண்டா அல்லது வாஸ்தவத்தில் ஸ்தல ஸ்தரபண சுயாட்சியை அதிகப்படுத்தலா என்பது விந்தையாக இருக்கிறது. கியமிக்கப்படபோகும் ரிஜிஸ்தாருக்கு வாஸ்தவத்தில் ஒரு அதிகாரமும் இருக்காது. ஏனெனில் அவர் எல்லாவற்றையும் கலெக்டர்கள் மூலமாகத்தான் செய்யவேண்டும். கிராமப் பஞ்சாயத்து விஷயங்கள், சற்சமயம் தொழிலாளிகள் விஷயங்கள், கலெக்டர்கள் மூலமாக கவனிக்கவேண்டியிருக்கும் லேபர் கமிஷனரைப்போல், பாதிக்கப்படும், மிகவும் மிதமானதும், மனப்பூர்வமாக கவர்மெண்டுக்கும் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் என்மை செய்யவேண்டும் என்ற கோக்கத்தடன் செய்யப்பட்ட கமிட்டியின் சிபார்சுகளை அங்கீகரித்து கவர்மெண்டு புனராலோசனை செய்து சட்டம் செய்தாலன்றி, இந்த சட்டம் மிக பிற்போக்கானதும், ஸ்தல ஸ்தரபண சுயாட்சி வளர்ச்சிக்கு விரோதமானதாகவும் இருக்கும்.

வி. வியன்னு அவர்கள்,

(மரகாண பஞ்சாயத்து போர்டு சங்கத்தின் பொதுகாரியதரிசி.)

மனோதாலைக் குறித்து செய்திருந்த கமிட்டியின் சிபார்சுகளைப்பற்றி மிகவும் எதிர்பார்த்திருந்த கவர்மெண்டு அறிக்கை கடைசியாக வெளியாயிருக்கிறது. பொது ஜனம் ஜனங்களிடம் மிகவும் அனுதாபம் கொண்ட ஆலோசனையானான ரூதர்போர்டு துணையை தலைவர்கள்கொண்டதும், மிகவும் மிதவாதிகளும் பொறுப்பு வாய்ந்த அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட கமிட்டியின் சிபார்சுகள் அங்கீகரிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தது. இப்போது இது பெரும் மொத்தத்தைக் கொண்டதும், பஞ்சாயத்தங்களுக்கு தன்மை செய்யும் சட்டம் செய்யப்படும் என்ற கம்பிக்கை இழக்கும்படி யிருக்கிறது. சட்ட சபைகள் இப்போது கூடுவதில்லையாதலால், கவர்மெண்டு அறிக்கை மிதவாதிகள் கொண்ட எல்லா கருதியை சேர்ந்த ஒரு உத்தியோகபற்றந்த கமிட்டியை சிபமித்தது. கமிட்டியின் சிபார்சுகள் மிதமானவை தான் என்பதைப்பற்றி சந்தேகமில்லை. ஆயினும் முக்கியமான சிபார்சுகளை புறக்கணித்து, சில சந்தர்ப்பங்களைக் குறித்து செய்யப்பட்ட இதர சிபார்சுகளை பிற போக்காக இருக்கும்படி ஒப்புக்கொண்டது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

மேலும் லோகல் போர்டுகளிலிருந்து பஞ்சாயத்தங்களை சீக்கி அலைகளுக்காக ஒரு தனிச் சட்டம் செய்தால், அலைகளின் மீது கிராம சிர்வாக பொறுப்புடன் பல சுமத்தப்பட்டு மதங்குச் தேவையான நிர்வாக சகாயம் இல்லாத நிலையில் இருந்த வேண்டுகோள், கிராம விவசாய விஷயமாக கவர்மெண்டு எப்போதும் ரிசினுரித் தனமாகவும் சிபாயமற்ற முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மரகாண வருமானத்திற் பெரும் பகுதியை செலுத்தும் விவசாயின் தன்மையையும் செலாகரியல் களும் அசட்டை செய்யப்படுகின்றன. பண சம்பந்தமாக கமிட்டி செய்திருந்த சிபார்சுகள் மிகவும் மிதமானவை; போதவும் போதாது. அலைகளைக்கூட கவர்மெண்டு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கட்டாய வீட்டு வரி, வண்டி வரி தீவிரப்படுத்தால் விதிக்கப்படும் ரிபை சில செஸ் இவைகளால் கிராம விவசாயிக்கு பளுவு அதிகமாகும்.

கூட்டு கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தவதபற்றி கமிட்டி செய்திருந்த கவனமான சிபார்சுகூட கட்டாயமாக ஏற்படுத்தவேண்டுமா என்பதைப்பற்றிதான் அபிப்பிராய பேதம் இருந்ததே தவிர அலை ஏற்படவேண்டு என்பதைப்பற்றி அபிப்பிராய பேதம் இல்லை. இல்லா கலெக்டர்களின் தீவிரத்திற்கு விடப்பட்டிருக்கிறது.

பஞ்சாயத்துகளிடம் என்மேட்டுவன் தபார் செய்து, அவர்களை சோதித்து, மதிப்புடன் தபார் செய்ய ஒவ்வொருவர்கள் இல்லாமைமால், கிராமங்களுக்கு உபயோகமான ஒரு வேலையையும் அவைகளால் செய்யமுடியவில்லை என்பது தெரிந்த விஷயம். கிராமங்களில் வைத்திய வசதிகளும் பிரசவ சிகிச்சை வசதிகளும் இல்லை என்பதும் தெரிந்த விஷயம். கூகதாரம் கவனிக்கப்படவில்லை. இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கிராமங்களுக்குபோய் பார்க்க்பது அதிகமாக இல்லை. இந்த வசதிகளை கிராம வாசிக்கு அளிப்பது கவர்மெண்டின் முதல் கடமை. அதையும் கிராம வாசிகள்தான் கவர்மெண்டு வருமானத்தின் பெரும்பகுத்தைச் செலுத்துகிறார்கள் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். இப்படியிருக்கும்போது பஞ்சாயத்துகளில் கூட்டு கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தி இவைகளை கவனிக்க ஏற்பாடு செய்யக் கேட்டால், கவர்மெண்டு இதை

அசட்டைசெய்வது மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. 32-வது பிரிவு போதுமானது என்று சொல்லுகிறார்கள். முன்பு ஒரு சமயம் கவர்மெண்டு மேற்படி பிரிவு போதாது என்று அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். இந்த பிரிவைப்பற்றி கவர்மெண்டு அபிப்பிராயம் முன்னுக்குப் பின் முரண்பட்டதாக இருக்கிறது.

கலெக்டர்களின் இதர வேலைகள் சிலவற்றை நீக்கிவிட்டு, பஞ்சாயத்து விஷயமாக இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்தும்படி செய்வதும், பொதுவாக பஞ்சாயத்தங்களின் மேற் பார்வைக்கு பஞ்சாயத்துகளின் ரிஜிஸ்தரார் ஜெனரல் என்ற உத்தியோகஸ்தரை நியமித்து, கொள்கைகளை வகுக்கும்படி செய்வதும், கவர்மெண்டின் ஆதி கருத்துக்கும், கமிட்டியின் சிபார்சுக்கும் மத்தியஸ்தமாக செய்யப்பட்டிருப்பதாக காண்கிறது. ஆனால் கலெக்டர்கள் பஞ்சாயத்து விஷயங்களில் நெருங்கி பார்வையிட்டு பஞ்சாயத்து ரிஜிஸ்தரார் ஜெனரலுடன் அதிகமாக ஒத்துழைத்தால்தான் இது கூடிவரும். ஆனால் ரிஜிஸ்தரார் ஜெனரலின் அந்தஸ்து லேபர் கமிஷனருடையதுபோலிருக்கும் என்று கசால்லம்போது கொஞ்சம் ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கிறது. ஏனெனில் லேபர் கமிஷனருக்கும் ஜில்லா கலெக்டர் களுக்கும் இருக்கும் சம்பந்தம் அவ்வளவு திருப்திகரமானதல்ல. மேலும் ரிஜிஸ்தரார் ஜெனரல் ஐ. சி. எஸ் வர்க்கத்தை சேர்ந்தவரல்லாமலும், கவர்மெண்டு உத்தி போகஸ்தரல்லாமலும் இருந்தால் இது இன்னும் திருப்திகரமற்றதாக இருக்கும்.

மற்ற முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றியும்—அ.து. உயது வந்தவர்களுக்கு வாக்குரிமை, கட்டாயமாக பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்துவது, அங்கத்தினர்கள் சேர்ப்பது, கவர்மெண்டு தீர்மானம் ஏமாற்றத்தை யளிக்கிறது. ஆரம்பக் கல்வியைத் தவிர மற்ற எல்லா விஷயங்களைக் குறித்தும் தங்கள் சிபார்சுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்ற நம்பிக்கையுடன் கமிட்டி கடைசி முறை கலைத்தது. அந்த நம்பிக்கையினால்தான் சட்ட சபை கூடாத சமயத்திலும் மசோதாவை நடத்த சம்மதித்தது. அப்படியிருக்க கவர்மெண்டின் தீர்மானங்கள் மிகவும் ஆச்சரியத்தையும் ஏமாற்றத்தையும் கொடுக்கிறது. வீணாக கவர்மெண்டு ஏன் கமிட்டியை ஏற்படுத்தியிருக்கவேண்டும்.

இந்த சட்டம் கவர்மெண்டின் முக்கிய நோக்கப்படி பஞ்சாயத்துகளின் நிலமையை சீர்படுத்தாது. தற்போது போல்தான் பஞ்சாயத்துகள் வேலை திருப்தியற்றதாக நடந்துவரும். பணம் இல்லாமலும் தகுந்த வசதிகள் இல்லாமலும் என்னத்தைச் செய்யமுடியும். அது தவிர, கட்டாய வீட்டு வரி, வண்டி வரி முதலியவைகள் அவைகளை தடைபடுத்தி அசிரத்தையை உண்டாக்கும். முடிவில் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் கிராம சுயாட்சிக்கும் ரொம்பவும் கெடுதல் சேரிடும்.

ஆகவே தீர்மானத்தை புனராலோசனை செய்யவாவது, அப்படியில்லாவிடில் தற்போதும் இந்த மசோதாவை நிறுத்தி வைக்கும்படியாவது கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருத்தம்.

இந்த திருத்திரிகையில் கடந்த 8, 9, மலரில் வெளியாகியிருக்கும் 1-11-1942 இல் நடந்த ஜனரல்பாடி கூட்டத்தின் நடவடிக்கை விவரத்தில் கண்டிருக்கும் நிர்வாகக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் ஜாப்தாவில் கண்டிருந்த நபரை 'இ'க்குப் பதில் 'டி' கிருஷ்ணமூர்த்தி கௌண்டர் என்று திருத்தி வாசிக்கவும். அதில் நிர்வாகப் போர்டு அங்கத்தினர்கள் விவரத்தில் (326-ம் பக்கம்) வட ஆற்காடு—என்பதெற்கெதிராக (2) டி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, பிச்சிடெண்டு, 16 ரெட்டியூர், முள்ளுகொம்மை கிராமம், வெள்ளக்குட்டை போஸ்டு, (3) எம். பெரியண்ண கௌண்டர், பிச்சிடெண்டு, வெள்ளக்குட்டை போஸ்டு (வட ஆற்காடு), என்று திருத்தி வாசிக்கவும்.

மதராஸ் பஞ்சாயத்து வனவழியல் கோவாபரேடிவ் பாங்க், லிமிடெட்.

(1912 வருடம் II வது ஆக்ட் ஆகிய 1932 வருடம் VI ஆக்டின் கீழ்
ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.)

தலைமை ஆபீஸ்.

சைனா பஜார் ரோட், மதராஸ். போன் நெ. 2390.

மைலாப்பூர் பிராந்தக :

லஸ் சர்ச் ரோட், மைலாப்பூர், போன் நெ. 3334.

எழும்பூர் பிராந்தக :

ஹிப்ராஹிம் காலனி, எழும்பூர், போன் நெ. 8510.

பிரசிடெண்டு :

மிஸ்டர் டி. ஏ. ராமலிங்கம் செட்டியார், பி.எ., பி.எல்., எம்.எஸ.எ.

ஸெகரடெரி :

டி. ராகவேந்திர ராவ்.

இந்த நாட்டிலிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பொருப்பு சம்பாதித்துக்
கொடுப்பதில் இந்த பாங்கு முக்கிய ஸ்தாபனமாகும்.

இந்த பாங்கு மதராஸ் கார்பரேஷனுக்கும், மதராஸ் யூனிவர்ஸிடி,
அண்ணாமலை, ஆந்திரா யூனிவர்ஸிடிகளுக்கும், மற்ற லோகல் போர்டுகள்,
டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிப்பாலிட்டிகளுக்கும் பாங்காக இருக்கின்றது.

விதிகள், வியாபார நிபந்தனைக்கும் மேற்கண்டவருக்கு எழுதவும் :

ஸெகரடெரி,
தலைமை ஆபீஸ்
அவ்வது
பிராந்தகங்கள்.

வெனியிட்டவர், பிரசுரகர்த்தா, மிஸ்டர். வி. கிய்யன்னு, பி.ஏ., பி.எல்.,
187, ராயப்பேட்டை ஹைரோட், ராயப்பேட்டை, மதராஸ்.

மதராஸ் மவுண்ட் ரோட் நெ. 1/17 ல் அமைத்திருக்கும்

சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் அச்சுக்கூடத்தில்

மிஸ்டர் அர். கிருஷ்ணமூர்த்தி, பி. ஏ., அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸௌத் இந்தியா கோவாபரேடிவ் இன்ஷியூரென்ஸ் ஸொலைடி, லிமிடெட், மதராஸ்.

ஸ்ரீ பி. எஸ். குமாரஸ்வாமி ராஜு, எம். எல். ஏ., (பிரஸிடென்ட்.)

கோவாபரேடிவ் இன்ஷியூரென்ஸ் ஒன்றே உங்களுக்குக் குறைந்த பிரிமிய விகிதங்களில் மிகுந்த பாதுகாணிப்பதோடு, நல்ல வருஷவாநி லீபத்தொகையும் தாராளமான பாலிஸி நிபந்தனைகளும் மற்றும் உன்னத சலுகைகளும் காட்ட வல்லது.

லாபத்தொகை முழுவதும் பாலிஸிதார்க்களையே அடைகிறது. இந்த ஸொலைடி அவர்களுக்கே சொந்தம், அவர்களுக்காகவே இருக்கிறது—அவர்களாலேயே நடத்தப்பெறுகிறது.

மிகச்சிக்கனமாக காரியாதிகள் நடத்தப்பட்டு, அரசாங்கத்தாரின் நேரான கண்காணிப்பில் பலமான கேமநிதி முதலியன ஏற்படுத்திக்கொண்டிருப்பதால் அதிக கேமகரமாக உள்ளது.

பாலிஸி தொகை — 1,30,00,000.

கேமநிதி — 10,00,000.

உங்களுக்குத் தக்க பாலிஸி விபரத்திற்கு எழுதுங்கள்.

வி. வெங்கடாசலம், எம். ஏ., பி. எஸ்.,
காரியகரி.

